Kościół Pokoju w Świdnicy - największa drewniana barokowa świątynia w Europie

Beneficjent: Parafia Ewangelicko-Augsburska p.w. św. Trójcy w Świdnicy

Tytuł projektu: Zachowanie unikatowego dziedzictwa kulturowego UNESCO poprzez utworzenie szlaku epitafiów w Kościele Pokoju w Świdnicy i rewitalizację przykościelnego cmentarza

Wartość projektu: prawie 2,7 mln zł

Wartość dofinansowania z UE: ponad 2 mln zł

Historia powstania Kościoła Pokoju w Świdnicy jest szczególna i niezwykle ciekawa. Został on zbudowany w 1657 roku za zgodą cesarza Ferdynanda III Habsburga, który w geście tolerancji pozwolił ewangelikom na zbudowanie po jednym kościele pokoju w Świdnicy, Głogowie i Jaworze. Z powodu warunków jakie postawił cesarz względem jego budowy, powstanie świątyni wydawało się praktycznie niemożliwe. Mówiły one o tym, że budowla ma powstać poza granicami miasta, nie może posiadać wież i dzwonnic oraz ma być zbudowana wyłącznie z nietrwałych materiałów (np. gliny, drewna, piasku). Sama budowa nie mogła natomiast trwać dłużej niż rok. Ukrytym celem cesarza było to, aby świątynia nie przetrwała próby czasu. Cel ten nie został jednak osiągnięty. Zaledwie 10 miesięcy po rozpoczęciu prac w świątyni, została tam odprawiona pierwsza msza święta.

Warto podkreślić, że dużą rolę przy powstawaniu kościoła pełniła miejscowa ludność, która dostarczała drewno oraz zdobywała pieniądze na dokończenie budowy. Ostatecznie w 2001 roku Kościół trafił na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO i jest największą drewnianą barokową świątynią w Europie (może pomieścić aż 7,5 tysiąca osób).

Aby przyciągać kolejne rzesze turystów i podkreślać walory tego miejsca, parafia do której należy kościół postarała się o środki unijne na zagospodarowanie pięknego terenu wokół świątyni. Wytyczono nowe alejki, zamontowano oświetlenie i monitoring oraz odnowiono zabytkowe nagrobki na przykościelnym cmentarzu. Powstał tam również szlak epitafiów, które obrazują historię z okresu od XVII do XX w. Znajdą się na nim m.in. dewiza heraldyczna pastora Sigismunda Ebersbacha z XVll w., epitafium Marii Elisabeth Raupbach (1686-1705), godło cechu szewców z 1697 r., czy tablica jubileuszowa z okazji 400-lecia

urodzin M. Lutra z 1883 r.

Za środki unijne parafia zakupiła również sprzęt multimedialny oraz odrestaurowała drewnianą altanę znajdującą się na cmentarzu, która jest teraz również przestrzenią wystawienniczą.

Wszystkie wykonane prace z pewnością wpłyną na wzbogacenie oferty kulturalnej tego zabytkowego kościoła. Do najważniejszych odbywających się tu wydarzeń, ze względu na bardzo dobrą akustykę oraz piękne wnętrza, należą m.in. festiwal Wratislavia Cantans oraz Międzynarodowy Festiwal Bachowski.

Beneficiary: The Evangelical-Augsburg Parish under the invocation of the Holy Trinity in Świdnica

Project title: Maintaining unique UNESCO cultural heritage by means of creating a trail of epitaphs in the Church of Peace in Świdnica and revitalization of the churchyard

Project value: almost PLN 2.7 million

UE financing value: over PLN 2 million

The history behind the Church of Peace in Świdnica is unique and exceptionally interesting. The church was built in 1657 by

consent of the emperor Ferdinand the Third of Habsburg who, in a gesture of tolerance, allowed the Evangelists to build one church per town, respectively in Świdnica, Jawor and Głogów. The conditions the emperor set for the church construction made it practically impossible to build the church. Some of the requirements set out for building the church stated that it should stand outside of the town, that there may not be any towers or bell towers, and that only non-durable materials could be used (e.g. clay, wood or sand). The timeframe set for the very construction of the church restricted the duration of the project into no longer than one year. The hidden goal the emperor had in mind was for the construction not to survive the time. Yet, his goal was not achieved. Within only 10 months from the construction set off, the first holy mass was held in the church.

What is worth mentioning is a huge role and contribution of local people who supplied both wood and finance to finish the construction of the church. Eventually, in 2001, the church was inscribed on the World Heritage List of UNESCO and has ever since then been the biggest wooden baroque religious building in Europe (it can room over 7.5 thousand people).

To attract more tourists and emphasize the uniqueness of the place, the church parish applied for the EU financing to enhance the beauty of the churchyard. Thus, new alleys were laid down, new lighting and monitoring were installed, and the churchyard's historic tombstones were renovated. It was also possible to create an epitaphs' trail picturing the history of the period from the 17th to 20th century. Apart from that one can also find now a national motto of the reverend Sigismund Ebersbach of the 17th century, an epitaph of Mary Elisabeth Raupbach (1686-1705), the emblem of the shoemakers' guild of 1697, or an anniversary board from 1883 commemorating the 400th

birthday of Martin Luther.

Thanks to the EU donation the parish also purchased multimedia equipment and renovated a wooden summerhouse in the churchyard which is used for exhibition purposes nowadays.

All works that have been done will surely enrich a cultural offer of this historic church. Owing to the church particularly good acoustics as well as its beautiful interiors, a number of popular events take place there, some of which include Wratislavia Cantans or the International Johan Sebastian Bach’s Music Festival.